

Crisis strategic analysis in enterprise management

Tetiana Sobolieva¹, Daria Kravchenko²

Abstract.

Introduction. In an environment of economic instability and heightened risks, strategic analysis within the enterprise crisis management system assumes particular significance. Contemporary challenges arising from geopolitical disruptions, shifts in globalization, and evolving economic and technological trends necessitate the development of tools that enhance business resilience and adaptability in high-risk conditions. In this context, crisis strategic analysis serves as a critical mechanism for shaping managerial decisions aimed at preventing crisis phenomena and fostering adaptive responses that support recovery and sustained growth. Consequently, its outcomes not only mitigate the adverse effects of crises but also establish the foundations for enterprise development and enhanced competitiveness.

Research purpose. To substantiate the role and develop conceptual foundations of crisis strategic analysis within the enterprise crisis management system, aimed at strengthening resilience, adaptability, and efficiency of managerial decision-making under unstable economic conditions.

Research methods. Analysis of scientific publications, systems approach, methods of comparison, critical analysis and conceptual generalization.

Results. Crisis strategic analysis as a component of crisis management ensures effective diagnostics of the internal and external environment of the enterprise, identification of risk factors, and formation of adaptive strategies. It is substantiated that the application of crisis strategic analysis contributes to enhancing efficient managerial reactions, enterprise flexibility, timely detection of crisis phenomena, and the development of effective management decisions aimed at long-term development.

Prospects. Crisis strategic analysis plays a key role in maintaining organizational resilience and adaptability by preventing potential threats, ensuring effective response to crises, and restoring stable operations. Further research is required on the issues of improving the tools of crisis strategic analysis in the context of digitalization, scenario forecasting, and a risk-oriented approach.

Keywords: crisis strategic analysis, crisis management, adaptation, development strateg, enterprise risks.

Received: 4 October 2025 | **Revised:** 6 October 2025 | **Accepted:** 21 October 2025 | **Published:** 30 November 2025

Suggested Citation

Sobolieva, T., Kravchenko, D. (2025). Crisis strategic analysis in enterprise management. *Herald of Economics*, 4, 101-108.

DOI: 10.35774/visnyk2025.04.101

This is an open access article under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 License (<http://www.creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>), which permits use and distribution in any medium, provided the original work is properly cited and the use is non-commercial.

2025 The Author(s).

¹ Tetiana Sobolieva, Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman Beresteyskyi Avenue, Kyiv, Ukraine.
ORCID ID: 0000-0002-7818-145X

E-mail: sobolieva.tetiana@kneu.edu.ua

² Daria Kravchenko, Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman Beresteyskyi Avenue, Kyiv, Ukraine.
ORCID ID: 0009-0006-7794-3842

E-mail: daria.kravchenko1@kneu.edu.ua

Антикризовий стратегічний аналіз в управлінні підприємством

Тетяна Соболева¹, Дар'я Кравченко¹

Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана

Анотація.

Вступ. В умовах економічної нестабільності та підвищених ризиків стратегічний аналіз у системі антикризового управління підприємством набуває особливого значення. Сучасні виклики, зумовлені геополітичними потрясіннями, змінами у процесах глобалізації, а також розвитком економічних і технологічних тенденцій, вимагають створення інструментів, що підвищують стійкість бізнесу та його здатність до адаптації в умовах високої ризикованості. У цьому контексті кризовий стратегічний аналіз є ключовим механізмом формування управлінських рішень, спрямованих на запобігання кризовим явищам і формування адаптивних реакцій, що забезпечують відновлення стабільності та сталий розвиток. Таким чином, його результати зменшують негативні наслідки криз та створюють підґрунтя для розвитку підприємства й підвищення його конкурентоспроможності.

Мета дослідження. Обґрунтувати роль і розробити концептуальні засади кризового стратегічного аналізу в системі антикризового управління підприємством, спрямовані на зміцнення стійкості, адаптивності та ефективності управлінських рішень в умовах економічної нестабільності.

Методи дослідження. Аналіз наукових публікацій, системний підхід, методи порівняння, критичний аналіз і концептуальне узагальнення.

Результати. Кризовий стратегічний аналіз як складова антикризового управління забезпечує ефективну діагностику внутрішнього та зовнішнього середовища підприємства, виявлення ризикоформуючих факторів і розроблення адаптивних стратегій. Доведено, що застосування кризового стратегічного аналізу сприяє підвищенню ефективності управлінських реакцій, гнучкості підприємства, своєчасному виявленню та формуванню дієвих управлінських рішень, орієнтованих на довгостроковий розвиток.

Перспективи. Кризовий стратегічний аналіз відіграє ключову роль у підтриманні організаційної стійкості та адаптивності шляхом запобігання потенційним загрозам, забезпечення ефективного реагування на кризові ситуації та відновлення стабільної діяльності. Подальші дослідження мають бути спрямовані на вдосконалення інструментарію кризового стратегічного аналізу в умовах цифровізації, сценарного прогнозування та ризик-орієнтованого підходу.

Ключові слова: антикризовий стратегічний аналіз; антикризове управління; адаптація; стратегія розвитку; ризики підприємства.

Постановка проблеми. Сучасні підприємства функціонують у надзвичайно динамічному та непередбачуваному середовищі, де постійно зростає кількість кризових явищ – від економічних і фінансових до політичних, соціальних та воєнних. У таких умовах традиційні методи управління втрачають ефективність, а своєчасна ідентифікація загроз і можливостей стає ключовим чинником збереження життєздатності бізнесу. Стратегічний аналіз у цьому контексті є фундаментом антикризового управління, адже дає змогу оцінити внутрішні резерви підприємства, визначити вразливі місця, спрогнозувати розвиток подій і вибудувати гнучкі стратегії реагування.

У контексті визначення та вибору антикризових дій важливість стратегічного аналізу обумовлюється здатністю забезпечувати керівництво підприємства релевантною та випереджувальною інформацією для прийняття управлінських рішень.

Його значення зростає в умовах воєнних ризиків, посилення конкуренції та структурних трансформацій економіки, що потребують формування адаптивних стратегій розвитку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У науковій літературі приділяється значна увага дослідженню механізмів антикризового управління та ролі стратегічного аналізу в його системі. Зокрема, І. Кулиняк, І. Жигало та М. Горбенко розглядають види кризових ситуацій та підходи до антикризового управління для мінімізації ризиків [1]. О. Юринець вивчає антикризові екстрені заходи як інструменти подолання руйнівного впливу та реалізації можливостей для подальшого розвитку [2]. Б. Ватченко і Р. Шаранов [3] аналізують особливості антикризового управління в

умовах війни. Є. Намлієв та А. Копеч визначають особливості антикризових стратегій та шляхи їх інтеграції в загальну стратегію підприємства [4]. В. Миськів і Г. Білик деталізують етапи та заходи антикризового управління [5]. Напрацювання дослідників антикризового управління містять значну теоретичну базу та узагальнення практик адаптивної поведінки під час криз, проте вимагають подальшого розроблення питання антикризового стратегічного аналізу для посилення антикризових реакцій, зокрема з урахуванням сучасних трансформаційних викликів зовнішнього середовища підприємств.

Метою статті є дослідження ролі антикризового стратегічного аналізу в системі управління підприємством, що передбачає визначення його функцій у виявленні ризиків, формуванні стратегій реагування та забезпеченні довгострокової стійкості бізнесу.

Виклад основного матеріалу дослідження. У сучасному динамічному середовищі функціонування бізнесу проблема антикризового управління підприємством набула особливої ваги, що зумовлено змінами у глобалізаційних процесах, зростанням економічної волатильності, технологічним розвитком, що кардинально змінює традиційні бізнес-моделі та процеси. Крім того, ситуацію ускладнюють політичні трансформації, військові міжкрайнові конфлікти та часті зміни нормативно-правового поля, що мають потенціал суттєво впливати на загальний інвестиційний та економічний клімат. У цьому контексті антикризове управління є необхідним інструментом стратегічної адаптації, що дає змогу підприємствам підвищити рівень стійкості до деструктивних змін та сформувати здатність до оперативного реагування на загрози.

Поняття «криза» у контексті діяльності підприємства слід розглядати як критичний етап функціонування організації, що характеризується порушенням сталого розвитку та виникненням комплексних загроз, які можуть поставити під сумнів її подальше існування. Причини таких деструктивних явищ можуть мати як зовнішнє, так і внутрішнє походження: від стратегічних прорахунків та неефективного менеджменту до несприятливої ринкової кон'юнктури, геополітичних криз, зокрема військової агресії. Наслідками кризових проявів можуть бути значне скорочення прибутковості, втрата конкурентних позицій, погіршення іміджу або повне припинення діяльності підприємства. Саме тому своєчасне ідентифікування симптомів кризи, реалізація ефективних превентивних та антикризових заходів є критично важливими для забезпечення довгострокової життєздатності організації [1; 2].

У цьому зв'язку особливого значення набуває антикризовий стратегічний аналіз як інструмент діагностики стану підприємства та прогнозування потенційних сценаріїв його розвитку в контексті антикризового управління. Такий аналіз дає змогу не лише оцінити внутрішні ресурси та організаційні можливості, а й виявити чинники зовнішнього середовища, що можуть трансформуватися у джерела кризи або, навпаки, відкрити нові перспективи зростання.

Інтерпретацію поняття кризи на підприємстві крізь призму таких ключових аспектів, як: фінансовий, організаційно-виробничий, економічний та стратегічний наведено в табл. 1.

Таблиця 1

Вплив кризи на ключові аспекти діяльності підприємства

Аспект діяльності	Вплив
Організаційно-виробничий	Скорочення обсягів виробництва та невиконання запланованих показників діяльності. Супроводжується внутрішніми конфліктами, зниженням трудової дисципліни та зменшенням зацікавленості працівників у результатах праці.
Економічний	Зменшення споживчого попиту на продукцію або послуги підприємства, посилення конкурентного тиску на ринку, зміна переваг споживачів. Додатково впливають інфляційні процеси та зростання вартості ресурсів.
Стратегічний	Порушення ділової репутації, втрата довіри з боку клієнтів, партнерів і потенційних інвесторів. Відсутність здатності до стратегічної трансформації та пристосування до сучасних ринкових і технологічних змін.

Фінансовий	Дефіцит грошових ресурсів для своєчасного виконання фінансових зобов'язань, зростання рівня заборгованості, втрата платоспроможності підприємства. Також проявляється в уповільненні обігу активів.
------------	---

Джерело: розроблено на основі [1; 2; 3; 4; 5; 6].

Основна мета антикризового управління полягає у забезпеченні стабільного функціонування підприємства шляхом ефективної координації внутрішніх процесів, оптимізації системи управління підприємством та налагодження результативних комунікацій [3]. В умовах масштабних викликів, зумовлених війною в Україні, основною категорією в межах антикризової парадигми є концепція організаційної стійкості, яка розглядається як основа здатності підприємства ефективно адаптуватися у періоди трансформацій і глобальних загроз [13]. Антикризовий стратегічний аналіз в управлінні орієнтований на своєчасне виявлення потенційних загроз, систематичне вивчення їхніх ознак та впровадження превентивних і коригувальних заходів, спрямованих на мінімізацію негативних наслідків для підприємства. Його невід'ємним елементом є аналіз попереднього досвіду кризових ситуацій для вдосконалення стратегічного планування та зміцнення конкурентних позицій організації в умовах невизначеності.

Антикризовий стратегічний аналіз дає змогу запобігти кризовим явищам через формування системного підходу до ідентифікації потенційних деструктивних факторів, що можуть трансформуватися у масштабні кризові ситуації. Він передбачає розроблення комплексу стратегічних та оперативних механізмів реагування, спрямованих на упередження розвитку критичних сценаріїв. Зокрема, до функціональних завдань антикризового стратегічного аналізу належать: своєчасне виявлення внутрішніх і зовнішніх ризиків, що несуть загрозу стабільному функціонуванню підприємства; розроблення превентивних процедур для нейтралізації або мінімізації потенційних наслідків; а також безперервне спостереження за динамікою зовнішнього середовища та внутрішніх операційних процесів для фіксації кризових проявів. У комплексі внутрішній та зовнішній антикризовий стратегічний аналіз формують методологічне підґрунтя для інтегрованого бачення антикризового потенціалу підприємства, забезпечуючи високий рівень адаптивності управлінських рішень і підвищуючи ймовірність досягнення стійкого розвитку в умовах економічної турбулентності та багатовекторної невизначеності.

Антикризове управління виконує не лише захисну, а й адаптаційно-трансформаційну функцію, сприяє формуванню організаційної гнучкості, що дозволяє ефективно протидіяти загрозам та підтримувати безперервність бізнесу в умовах нестабільності. Антикризовий стратегічний аналіз в цьому контексті має сприяти формуванню здатності до стратегічного та оперативного реагування на кризові події через реалізацію ефективних реакцій (табл. 2), впровадження заздалегідь розроблених кризових сценаріїв, а також стратегічне управління комунікаціями із ключовими стейкхолдерами для збереження довіри, іміджу та ділової репутації організації в період турбулентності. Крім того, важливим елементом є посткризовий аналіз, який дозволяє виявити першопричини виникнення кризи, оцінити ефективність застосованих рішень і на цій основі вдосконалити управлінські підходи для підвищення стійкості підприємства в майбутньому. Такий підхід дає змогу запобігти повторенню аналогічних ситуацій та зміцнити потенціал до довгострокового розвитку [5].

Серед проблематики антикризового управління умовно можна виокремити чотири напрями: проблеми трансформації технологій управління, що пов'язані з вибором та адаптацією управлінських технологій залежно від специфіки кризових ситуацій; проблеми, які стосуються виявлення, регулювання та подолання конфліктів у колективі, а також правильного добору кадрів, здатних ефективно діяти в умовах кризи; проблеми розпізнавання передкризових ситуацій, що охоплюють своєчасне виявлення загроз і негативних тенденцій у розвитку

організації; а також забезпечення життєдіяльності організації, які охоплюють підтримку безперервності функціонування бізнесу, збереження конкурентоспроможності та здатності до розвитку навіть за умов нестабільності та кризових явищ [6].

Таблиця 2

Вплив антикризового стратегічного аналізу на ефективність управлінських реакцій

Сфери впливу антикризового стратегічного аналізу	Неефективні реакції	Ефективні реакції (вплив антикризового стратегічного аналізу)
Ідентифікація загроз	Попереджувальні сигнали ігноруються	Сигнали про потенційні загрози вчасно розпізнаються і викликають відповідні управлінські дії
Межі поширення кризи	Кризові явища виходять за межі підприємства та мають зовнішній вплив	Кризова ситуація залишається контрольованою
Стан бізнес-процесів	Відбувається зупинка діяльності, адміністрація намагається відновити процеси	Організація продовжує функціонувати, забезпечується безперервність основних операцій
Усвідомлення й уникнення попередніх помилок	Помилки повторюються, механізм навчання відсутній	Після кризи оновлюються політики та процедури з урахуванням набутих знань
Репутаційні наслідки	Громадська думка негативна, партнери можуть відмовитися від співпраці	Рівень довіри зростає завдяки конструктивним діям організації під час кризи
Вплив на процедуру прийняття управлінських рішень	Рішення ухвалюються із запізненням, через наявність внутрішніх суперечностей	Рішення ухвалюються своєчасно на основі достовірної та актуальної інформації

Джерело: розроблено на основі [5; 7].

Таким чином, антикризовий стратегічний аналіз в рамках антикризового менеджменту передбачає всебічне дослідження зовнішнього та внутрішнього середовища функціонування організації для ідентифікації потенційних джерел ризиків, структурних вразливостей і можливостей адаптації в умовах кризових викликів. Такий аналітичний підхід є ключовою передумовою формування дієвої системи стратегічного реагування на деструктивні впливи середовища, забезпечуючи основу для прийняття обґрунтованих управлінських рішень, спрямованих на збереження стабільності та функціональної цілісності підприємства в умовах турбулентності [9; 10].

Важливою складовою антикризового стратегічного аналізу в системі управління має бути функція моніторингу, яка передбачає використання системного підходу до аналізу функціонування управлінської системи для виявлення її сильних і слабких сторін, а також рівня результативності в аспектах запобігання, реагування та подолання кризових ситуацій [4; 5]. Така оцінка ґрунтується на сукупності аналітичних інструментів, які дозволяють здійснити вимірювання функціональних характеристик антикризової моделі та її здатності забезпечувати стабільність підприємства в умовах невизначеності [11]. На основі результатів оцінювання впроваджуються механізми постійного вдосконалення системи антикризового управління, що забезпечує її динамічну адаптацію до нових викликів [12; 14]. Ці підходи ґрунтуються на комплексному міждисциплінарному аналізі різнопланових аспектів діяльності підприємства з урахуванням як екзогенних викликів, так і ендогенних вразливостей [15].

Висновки та перспективи подальших досліджень. Управління кризовими ситуаціями становить інтегральний елемент стратегічного управління підприємством, набуваючи особливої ваги в умовах підвищеної мінливості та нестабільності зовнішнього середовища.

Антикризовий стратегічний аналіз у контексті антикризового управління виконує визначальну роль у підтриманні організаційної стійкості, структурної витривалості та адаптивного потенціалу під час впливу дестабілізуючих факторів. Його головна функціональна спрямованість полягає не лише у превентивній мінімізації ймовірності виникнення кризових загроз, а й у забезпеченні високоєфективного реагування на них із подальшою ліквідацією негативних наслідків та відновленням стабільного режиму функціонування. Реалізація концепції антикризового управління має охоплювати комплексний антикризовий стратегічний аналіз, системне оцінювання та постійне вдосконалення організаційних процедур і управлінських заходів, спрямованих на оптимізацію управління ризиками, мінімізацію втрат у кризових умовах та підвищення рівня контрольованості діяльності за високого ступеня невизначеності.

Подальші дослідження вимагають поглибленого аналізу напрямів удосконалення інструментарію антикризового стратегічного аналізу з урахуванням розвитку сучасних технологій та ефективних практик антикризового реагування для посилення спроможності підприємств завчасно ідентифікувати широкий спектр ризиків.

Література

1. Кулиняк І. Я., Жигало І. І., Горбенко Т. М. Кризові ситуації на підприємствах: сутність, класифікація, загрози виникнення та заходи реагування. Харків: *Українська наукова періодика*, 2020. С. 4–12.
2. Юринець О. В. Сутність та значення ургентних інструментів антикризового управління підприємствами. *Економічний журнал Одеського політехнічного університету*. 2021. № 1 (15). С. 92–100.
3. Ватченко Б., Шаранов Р. Антикризове управління підприємством в умовах війни. *Економічний простір*. 2022. № 182. С. 38–43. DOI: 10.32782/2224-6282/182-5.
4. Намлієв Є., Копеч А. Стратегії антикризової політики як засіб забезпечення економічної безпеки підприємств. *Київський економічний науковий журнал*. 2024. № 4. С. 157–163. DOI: 10.32782/2786-7 65X/2024-4-22.
5. Миськів Г. В., Білик В. М. Етапи та заходи антикризового управління на підприємстві. *Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення та проблеми розвитку*. 2024. № 1(11). С. 19–27. DOI: 10.23939/smeu2024.01.019.
6. Смерічевський С. Ф., Кривов'язюк І. В. Антикризове управління підприємством : навчальний посібник. 3-тє вид., доповн. і переробл. Київ : Видавничий дім «Кондор», 2020. 396 с. URL: <https://er.nau.edu.ua/handle/NAU/44917>.
7. Таранич О. В., Вінніченко А., Таранич А. В. Стратегія антикризового управління підприємством із врахуванням його життєвого циклу. *Економіка і організація управління*. 2023. (Лип 2023). С. 62–74. DOI: 10.31558/2307-2318.2022.3.7.
8. Богуславська С., Білоус С., Дяк В. Стратегії антикризового управління підприємством. *Економіка та суспільство*. 2023. № 55. DOI: 10.32782/2524-0072/2023-55-17.
9. Ареф'єва О., Пілецька С., Лістрова М. Формування конкурентної стратегії підприємства в системі антикризового управління. *Економіка та суспільство*. 2022. (43). DOI: 10.32782/2524-0072/2022-43-35.
10. Гринчишин Я. М. Стратегічний підхід до антикризового управління підприємствами. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського*. Серія: Економіка і управління. 2021. Т. 32(71). С. 38–41.
11. Гришова І. Ю., Гнат'єва Т. М. Управління ризиками у контексті стратегії антикризового управління. *Український журнал прикладної економіки*. 2016. № 1(3). С. 32–40.

-
12. Келеберда Т. В., Далик В. П. Ключук Р. В. Вибір та обґрунтування стратегії антикризового управління підприємством. *International Scientific Journal "Internauka"*. DOI: 10.25313/2520-2294-2023-9.
 13. Носань Н., Борисенко О., Назаренко Т. Антикризове управління та стратегічний розвиток підприємств у період війни. *Економіка та суспільство*. 2024. № 68. DOI: 10.32782/2524-0072/2024-68-18.
 14. Чуркіна І. Є., Рябоконь А. Є. Система антикризового управління підприємствами в умовах світової нестабільності. *Економічний простір*. 2024. Вип. 3(58). DOI: 10.18524/2413-9998.2024.3(58).327492.
 15. Шаранов Р. С. Алгоритм антикризового управління підприємства. *Центральноукраїнський науковий вісник. Економічні науки*. 2021. Вип. 6. С. 288–296. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Npkntu_e_2021_6_30.

References

1. Kulyniak, I. Ya., Zhyhalo, I. I., Horbenko, T. M. (2020). Crisis situations at enterprises: essence, classification, threats of occurrence and response measures. Kharkiv: *Ukrainian scientific periodicals*, 4–12. [in Ukrainian].
2. Yurynets, O. V. (2021). The essence and significance of urgent tools for anti-crisis management of enterprises. *Economic Journal of Odessa Polytechnic University*, 1 (15), 92–100. [in Ukrainian].
3. Vatchenko, B., Sharanov, R. (2022). Crisis management of the enterprise in wartime conditions. *Economic Space*, 182, 38–43. <https://doi.org/10.32782/2224-6282/182-5>. [in Ukrainian].
4. Namliiev, Ye., Kopech, A. (2024). Strategies of anti-crisis policy as a means of ensuring the economic security of enterprises. *Kyiv Economic Scientific Journal*, 4, 157–163. <https://doi.org/10.32782/2786-765X/2024-4-22>. [in Ukrainian].
5. Myskiv, H. V., Bilyk, V. M. (2024). Stages and measures of crisis management at the enterprise. *Management in Ukraine: Stages of Formation and Development Problems*, 1 (11), 19–27. <https://doi.org/10.23939/smeu2024.01.019>. [in Ukrainian].
6. Smerichevskyi, S. F., Kryvov'iazuk, I. V. (2020). Crisis management of the enterprise: textbook. 3rd ed., rev. and suppl. Kyiv: Publishing house «Kondor». 396 p. Retrieved from <https://er.nau.edu.ua/handle/NAU/44917>. [in Ukrainian].
7. Taranych, O. V., Vinnichenko, A., Taranych, A. V. (2023). Strategy of crisis management of the enterprise taking into account its life cycle. *Economics and Organization of Management*, Jul 2023, 62–74. <https://doi.org/10.31558/2307-2318.2022.3.7>. [in Ukrainian].
8. Bohuslavskaya, S., Bilous, S., Diak, V. (2023). Strategies of enterprise crisis management. *Economy and Society*, 55. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-55-17>. [in Ukrainian].
9. Arefieva, O., Piletska, S., Listrova, M. (2022). Formation of competitive strategy of the enterprise in the system of crisis management. *Economy and Society*, 43. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-43-35>. [in Ukrainian].
10. Hrynchyshyn, Ya. M. (2021). Strategic approach to crisis management of enterprises. *Scientific Notes of TNU named after V. I. Vernadsky*. Series: Economics and Management, 32 (71), 38–41. [in Ukrainian].
11. Hryshova, I. Yu., Hnatieva, T. M. (2016). Risk management in the context of crisis management strategy. *Ukrainian Journal of Applied Economics*, 1 (3), 32–40. [in Ukrainian].
12. Keleberda, T. V., Dalyk, V. P., Kliuchuk, R. V. (2023). Choice and substantiation of management strategy of the enterprise. *International Scientific Journal "Internauka"*. <https://doi.org/10.25313/2520-2294-2023-9>. [in Ukrainian].

13. Nosan, N., Borysenko, O., Nazarenko, T. (2024). Crisis management and strategic development of enterprises during the war. *Economy and Society*, 68. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-68-18>. [in Ukrainian].
14. Churkina, I., Riabokon, A. (2024). System of anti-crisis management of enterprises in the conditions of global instability. *Economic Space*, 3(58). <https://doi.org/10.18524/2413-9998.2024.3%2858%29.327492>. [in Ukrainian].
15. Sharanov, R. S. (2021). Algorithm of crisis management of the enterprise. *Central Ukrainian Scientific Bulletin*. Economic Sciences, 6, 288–296. http://nbuv.gov.ua/UJRN/Npkntu_e_2021_6_30. [in Ukrainian].